

Contra l'immobilisme

El grup garrotxí de pop-rock Teràpia de Shock publica el seu tercer disc, 'Que mai no pari', una injecció d'energia 100% optimista amb guitarres, baix i bateria

Teràpia de Shock són Albert Parés, Gerard López, Ferran Masegú i Jaume Sucarrats Foto: ADRIÀ NEBOT / JOAN ENRIC / MAR MARTÍNEZ / JOSEP CASTELLS.

Tots els membres de Teràpia de Shock [<http://www.terapiadeshock.cat>] tenen formació en algun àmbit que pot ser útil per a un grup de rock: en Parés (baix i veus) ha estudiat disseny i s'ha encarregat de la part gràfica del seu tercer disc, Que mai no pari (Música Global); l'especialitat d'en Suka (guitarra i veus) és el cinema, així que es pot encarregar dels videoclips del grup; en Massa (veu i guitarra) té formació musical, que sempre va bé en aquest negoci, i en Gerard (bateria i veus) és advocat, que en segons quins moments pot ser l'element més necessari en un grup.

“La nostra filosofia és: per fer les coses del grup, qui millor que el mateix grup? Intentem fer-ho tot nosaltres. Per quantes menys mans passi el que tu vols fer, més fidel serà al que tu vols fer”, diuen. I Jordi Puig, de Música Global, confirma que l'afany autogestionari val la pena: “Tot el que ens han entregat i proposat fins ara és collonut.” Així que es pot confiar plenament en aquests quatre joves garrotxins de les Preses, que ja no són tan joves i que ja tenen una bona experiència acumulada en set anys tocant per tot Catalunya, des de l'escenari més humil fins al Palau Sant Jordi i el Camp Nou, amb un balanç agredolç: “En aquests set anys hem tingut moltes desil·lusions sobre el món de la música. Val la pena? Pels calés, no, ni per la fama. Ho fas per vocació, perquè t'omple, perquè la música és un sentiment i ens ho passem bé com a col·legues que fem una cosa que ens agrada. Si fos pels diners, en aquest país hi hauria només quatre músics comptats. Sempre toquem molt de peus a terra i, a més, a la nostra vida també volem fer altres coses.”

El disseny que ha preparat en Parés per a Que mai no pari evoca, amb les seves franges blaves, blanques i vermelles, els antics sobres de correus internacionals i també les tradicionals barres que indicaven les barberies i que mai no paraven de voltar “com el món”, afegeixen ells. “Les persones mai no hem de parar d'evolucionar. Si parem, tot se n'anirà en orris, també la música.”

La batuta de FortezaPer gravar el successor d'Escapa't amb mi (2008) i Tota la nit (2010), Teràpia de Shock ha tingut com a productor l'experimentat Micky Forteza (Jarabe de Palo), del qual només saben dir meravelles. “Ens va donar una llibertat absoluta i amb ell hem après una altra manera de gravar i de capturar emocions. Tot el que hi ha en aquest disc és la veritat.” Les 14 cançons, triades democràticament per tots quatre entre les 30 que havien reunit per al disc (“Som un grup i als quatre ens ha d'agradar tot el que fem”), són majoritàriament rockeres, però també hi ha un parell de balades. De fet, el grup continua tocant en directe, amb molt d'orgull, Sense tu, la primera cançó que van escriure i la que els ha donat més èxit, gràcies a Polseres vermelles.

Teràpia de Shock actuarà el 20 de juny a la Fnac de l'Illa, en un concert exclusiu per als que comprin el disc a la Fnac fins al 15 de juny, que també entraran en el sorteig de quatre passeigs amb limousine amb el grup.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 04-06-2013 Pàgina 60

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/651684-contra-limmobilisme.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui